

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 302/2022-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenú advokátom JUDr. Marekom Letkovským, Legionárska 1/C, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 53 Er 2890/2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu elektronickou formou 29. novembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 53 Er 2890/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 a eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že došlo k porušeniu jej práv označených v bode 1 tohto uznesenia nečinnosťou okresného súdu v napadnutom konaní.

3. Zo sťažovateľkou predneseného skutkového stavu a z priložených dôkazov vyplýva, že v napadnutom konaní má procesné postavenie oprávnenej a v exekúcii vedenej u povereného súdneho exekútora [REDAKOVANÉ] pod. sp. zn. EX 4860/2016 sa domáha núteného výkonu exekučného titulu, a to rozsudku okresného súdu č. k. 24 Cb 5/2014 z 25. apríla 2014 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“). Povinný podal proti exekúcii námietky, ku ktorým sa 6. marca 2017 vyjadrila sťažovateľka (námietky boli sťažovateľke zo strany súdneho exekútora doručené 3. marca 2017, pozn.), avšak okresný súd ku dňu podania ústavnej sťažnosti o podaných námietkach nerozhodol.

4. Podľa sťažovateľky zostal okresný súd v napadnutom konaní nečinný, a to aj po tom, ako mu adresovala žiadosť o urýchlené rozhodnutie v prejednávanej veci (datovaná 27. novembra 2020, pozn.). Sťažovateľka preto podala predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní (datovaná 30. augusta 2021, pozn.), ktorú podpredsedníčka okresného súdu vyhodnotila ako dôvodnú, a to v období od 20. novembra 2019, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodol o dovolaní povinného [z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že najvyšší súd uznesením č. k. 1 Obdo 51/2018 z 20. novembra 2019 dovolanie povinného odmietol, pričom dovolanie podal povinný proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 Cob 303/2014-169 z 3. decembra 2015, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu, pozn.], za vzniknuté prietahy sa ospravedlnila a napadnuté konanie zaradila medzi sledované veci. Podpredsedníčka okresného súdu zároveň sťažovateľku informovala, že okresný súd s rozhodnutím o námietkach proti exekúcii čakal práve na zmieňované rozhodnutie najvyššieho súdu (písomnosť označená ako „*Sťažnosť na prietahy v konaní -odpoveď*“ č. k. Spr. 342/2021 z 22. septembra 2021, pozn.).

5. V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľka zdôraznila, že predmet napadnutého konania nie je skutkovo ani právne zložitý, svojím správaním vznik prietahov nezapríčinila a nečinnosť okresného súdu ju poškodzuje predovšetkým finančne, keďže finančné plnenie, ktoré je predmetom exekúcie, nemôže používať na svoje podnikanie. Na podklade prednesených skutočností a zásahu do jej namietaných práv sťažovateľka požiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Podľa § 40 ods. 2 zákona o ústavnom súde podanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) je potrebné ústavnému súdu dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa zákona o e-Governmente; ak sa dodatočne nedoručí ústavnému súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Ústavný súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

9. Citované ustanovenie zákona o ústavnom súde (ale obdobne i § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pozn.) jednoznačne inštruuje, že podania vo veci samej urobené v elektronickej podobe

musia byť autorizované podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon o e-Governmente. Autorizácia sa vykonáva zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou podľa zákona č. 272/2016 Z. z. o dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o dôveryhodných službách) v znení neskorších predpisov. Podanie uskutočnené podľa zákona o e-Governmente je doručené súdu uložením správy, t. j. okamihom, odkedy je správa objektívne dostupná prijímateľovi v jeho elektronickej schránke (§ 32 zákona o e-Governmente). Lehota na doplnenie podania vo veci samej je hmotnoprávna a nie je možné ju predĺžiť (dôvodová správa k Civilnému sporovému poriadku, tiež Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016. s. 441).

10. Bez potreby sumarizácie tvrdení sťažovateľky, ktorými sa domáhala poskytnutia ústavnoprávnej ochrany jej namietaných práv, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka, resp. jej právny zástupca doručili ústavnému súdu 29. novembra 2021 elektronické podanie (ústavnú sťažnosť, pozn.) bez predloženia plnej moci na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, ktorá by obsahovala náležitosti predpokladané osobitnou právnou úpravou. Nedostatok predloženého plnomocenstva spočíva v skutočnosti, že bola predložená len fotokópia plnej moci na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, bez priloženia osvedčovacej doložky zaručenej konverzie z listinnej podoby plnomocenstva do jeho elektronickej podoby, ktorej vytvorenie ustanovuje zákon e-Governmente a jej obsahové náležitosti vrátane bezpečnostných prvkov, bližšie upravuje vyhláška Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky č. 70/2021 Z. z. o zaručenej konverzii v znení skorších predpisov. Keďže plná moc na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom nebola v kvalifikovanej podobe ústavnému súdu predložená vôbec (napriek deklarovaniu právneho zástupcu sťažovateľky, že originál plnomocenstva doplní po jeho doručení zo strany sťažovateľky, pozn.), ústavný súd uzatvára, že sťažovateľka elektronické podanie v zákonom ustanovenej lehote (§ 40 ods. 2 zákona o ústavnom súde) nedoplnila, a preto ústavný súd na jej podanie nemusel prihliadať. Pre nesplnenie podmienky doplnenia neautorizovaného elektronického podania v zákonom ustanovenej lehote neprichádzala v danej veci do úvahy ani výzva na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

11. Na internetovej stránke ústavného súdu v sekcii „Elektronické služby“ sa okrem linku na formulár na elektronické podanie na začatie konania pred ústavným súdom, ktorým možno iniciovať všetky typy konaní upravených v prvom oddiele siedmej hlavy ústavy patriacich do právomoci ústavného súdu (a ktoré využila i sťažovateľka pozn.), nachádza aj upozornenie v tomto znení: *„Elektronické podanie na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky musí podávajúci podpísať kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP). V prípade, ak podanie podáva právny zástupca v mene svojho klienta, je potrebné, aby splnomocnenie právneho zástupcu, ktoré má tvoriť prílohu podania, bolo už pred priložením k formuláru podania podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP) klienta. Ak klient nemá kvalifikovaný elektronický podpis, možno splnomocnenie doručiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky buď v elektronickej podobe vykonaním zaručenej konverzie jeho podpísaného originálu z listinnej podoby do elektronického dokumentu alebo doručiť podpísaný originál splnomocnenia v listinnej podobe poštou, prípadne osobne.“*

12. Vo všeobecnosti platí, že oprávnenie právneho zástupcu konať za svojho klienta, teda za účastníka konania, musí byť počas celého priebehu súdneho konania preukázané originálom splnomocnenia, ktoré preukazuje oprávnenosť advokáta vykonávať procesné úkony za navrhovateľa. Predmetné sa vzťahuje aj na konanie podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorom navrhovateľ musí byť obligatórne zastúpený advokátom, a to počas celého konania pred ústavným súdom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Takéto splnomocnenie je osobitným procesným úkonom navrhovateľa voči ústavnému súdu, s ktorým sú spojené závažné právne dôsledky. Na elektronickú podobu splnomocnenia treba aplikovať ustanovenia zákona o e-Governmente, pričom oprávnenie konať v mene určitého subjektu sa preukazuje buď splnomocnením ako elektronickým dokumentom autorizovaným splnomocniteľom v zmysle § 23 zákona o e-Governmente, alebo, ak splnomocniteľ nemôže tento dokument autorizovať, vykonaním zaručenej konverzie pôvodného listinného splnomocnenia v zmysle § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente. Autorizácia splnomocniteľom preukazuje autenticitu splnomocniteľa ako osoby, ktorá splnomocnenie udelila. Autorizácia splnomocnenia advokátom ako splnomocnencom nie je postačujúca, pretože preukazuje len autenticitu splnomocnenca, a teda skutočnosť, že advokát plnú moc prijal (I. ÚS 180/2019).

13. Sťažovateľka, resp. jej právny zástupca sa už uvedenými zákonnými ustanoveniami dôsledne neriadili, pretože splnomocnenie na zastupovanie nebolo ústavnému súdu doručené v zákonom aprobovanej podobe ani v dodatočnej zákonnej lehote (bod 10 tohto uznesenia, pozn.), v dôsledku čoho podanie sťažovateľky nespĺňa zákonom ustanovené formálne náležitosti, čo samo osebe predstavuje dôvod na odmietnutie jej ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

14. Nad rámec prednesených skutočností ústavný súd poznamenáva, že s prihliadnutím na údaje sťažovateľky uvedené v podanej ústavnej sťažnosti pristúpil k ich čiastočnej oprave, a to v časti jej identifikačného čísla (v ústavnej sťažnosti je uvedené [REDAKOVANÉ], pozn.), pričom vychádzal z údajov zverejnených vo verejnosti prístupom obchodnom registri spravovanom Ministerstvom spravodlivosti Českej republiky.

15. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2022

Miloš Maďar
predseda senátu